

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 333.

Tredie Session.

95de Møde.

Torsdagen den 12te Marts.

(Fortf.)

B. Christensen: Ja, jeg vilde netop begynde med at bemærke imod det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Monrad), at de Barbeerstuer, der omtales i Planen af 1ste Juli 1799, aabenbart have været Amtsbarbeerstuer, hvorimod Frimesterstuer og Frimestere overhovedet først ere komne tilstede ved Forordningen af 21de Marts 1800, altsaa i en senere Tid; men foruden at denne Betragtning maaskee kunde trykkes af andre Hensyn, som jeg ikke her skal udhøve, saa forholder det sig heller ikke saaledes, som den ærede Taler har villet antyde, at man, hvis man vil lade § 4 udgaae, hvad jeg har til ladt mig at foreslaae, vilde komme i en stor Forlegenhed, idet der da ikke vilde være sørget for de Tilskadekomne (Monrad: ikke tilstræffeligt). For det første ligger det i Anordningens Natur, at den ikke i og for sig har til Formaal at sørge for de Tilskadekomne, det er og kan ikke være Hovedformaalet for en Lov, der handler om idetmindste tilnærmelsesviis at frigive Barbeernæringen, og for det andet vil der, som allerede af min ærede Ven ved Siden af mig (S. A. Hansen) antydet, være ganske vel sørget for de Tilskadekomne derved, at man lader Forpligtelsen for alle Borgere til at komme de Tilskadekomne til Hjælp forblive usvækket; men til Alt dette kommer endnu, at den umiddelbare Følge af, at § 4 gaar ud, vil være, at Sundhedspolitiet maa træffe en Foranstaltning, hvad det jo med stor Lethed kan, til at der bliver bestemt eller indrettet passende Steder, hvor de Tilskadekomne kunne hjælpes. Skulde virkelig Barbeerstuerne være de beqvemste Steder for

en saadan Hjælp, da vilde det dog vist ikke være nogen vanskelig Sag for Sundhedspolitiet at træffe en Overenskomst med vedkommende Barberer om, at de imod Godtgjørelse ville være villige til at yde denne Hjælp. Jeg maa derfor vedblivende paastaae, at der bliver gjort en Forbedring i Loven, dersom mit Endringsforslag, at § 4 udgaaer, maatte blive antaget, thi det er en Forbedring i Loven, at en Ubillighed og en Uretfærdighed imod den paagældende Borgerklasse bortfalder, og bortfalder uden at der, saavidt det kan sees, i anden Retning tilveiebringes nogen som helst Uret eller Skade.

Grundtvig: Naar det er blevet paabe-
raabt som noget aldeles Afgjørende mod den her omtalte Examen, at den angaaer ganske andre Ting end hvad der hører til Udførelsen af Barbeerforretningerne, hvorpaa Borgerstab jo tages, og hvorom Talen jo dog egentlig er, da synes der vel ikke at kunne gjøres nogen fornuftig Indvending derimod; men saalænge det, ved at anordne Examinere, langt mere er og har været Tanken, som det jo ogsaa ved denne Leilighed er anmærket, at Examen ikke fører til at sikke Duellighed i det Fag, man skal forrette, men egentlig kun skal tjene til at formindste Antallet af dem, der ville befatte sig med den vedkommende Næringsvei eller søge det vedkommende Levebrød, ja, naar denne Tankegang er herskende, saa seer man let, det nytter ikke stort at anvende den ellers vistnok fortræffelige Indvending mod en Examen som den, der her paalægges Barbererne, det nytter ikke, fordi det strider mod de endnu herskende Examiners Natur. Derimod skulde jeg dog mene, at en anden Betragtning maatte gjøre sig mere gjældende, nemlig den, at de dog, naar de skulle tage Examen i noget Saadant, da ogsaa maa faae Lov til at